

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Οὐδὲν ζήτημα ἄξιον λόγου ἀνακινεῖται κατ' αὐτὰς εἴτε ἐνταῦθα εἴτε ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ. Ἐνταῦθα μὲν πάντες ἀσχολοῦνται εἰς τὰς τύχας τῆς σταφίδος, ἀς παρακολουθοῦσι μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ δημοτικὴ ἡμῶν ἀρχὴ τελείως ἀπρὸς τὴν ἀφορμὴν παρέχει ἀφορμὰς εἰς συζητήσεις, τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ τόπου ζητήματα πρὸς καιρὸν ὑπεχώρησαν εἰς τὰς φροντίδας τῆς συγκομιδῆς καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ πλουτισμοῦ προϊόντος μας. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ περὶ τῶν κοινῶν συζητήσεις οὐδὲν νέον προκαλεῖ εἰς μελέτην ἢ ἀντιπολίτευσις διεξάγει πάντοτε τὸν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀγῶνα καὶ ἐξακλουθίῃ θάλλουσα κατ' αὐτῆς τὰ τελευταῖα τῆς φερέρας τῆς βέλη, ἀλλὰ φαίνεται πλέον ὅτι ἐξήτλησεν ἐν τῷ μακρῷ ἀγῶνι καὶ ῥώμην καὶ ἀντικείμενα ἐπιθέσεως καὶ ζητεῖ τὴν ἀνεκλήθη δυνάμει διὰ προσεχέως πραγματικῶν ἀγῶνας. Οὐχ' ἦττον ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἥτις ἐπέσκηψεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰς ἀγορὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ μέτρα τινὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀφορῶντα εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ, τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δασῶν κλπ. ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς χλιαρὰς ἐν τῷ τύπῳ συζητήσεις αἵτινες ὀλίγον διεφώτισαν τὴν κοινὴν τοῦ τόπου γνώμην, διότι δὲν διεξήχθησαν μετὰ τῆς εἰς τοιαῦτα ζητήματα προσοχῆς καλῆς πίστεως. Τούτων ἕνεκα καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος ἐλάχιστα καὶ πενιχρὰ δύναται νὰ προσφέρῃ τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

— Ἀπὸ τῆς βροχῆς τῆς τετάρτης τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ καιρὸς ἐνταῦθα ἐβελτιώθη, ὁ δὲ καύσων ἐπανῆλθε μετ' ἀρκετῆς ἐντάσεως. Ἐὰν ὁ καιρὸς οὗτος ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τινὰ ἀκόμη ἡμέρας, θὰ ἀποβῇ ἐνεργητικὸς εἰς τοὺς σταφιδοφόρους τόπους, διότι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν μέρους τοῦ εσθρογμένου καρποῦ καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν ταχέειν ἀποξήρανσιν τοῦ εἰς ὑπολειπομένου εἰς τοὺς ἄλωνας.

— Ἀῦριον πανηγυρίζει μεγαλοπρεπῶς ὁ ἐνταῦθα ἐνοριακὸς ναὸς τῆς Παναγίας, οὗτινος τὴν παλαιὰν τῆς Θεομήτορος εἰκόνα ἡ πόλις ἐκ παλαιοῦ σέβεται καὶ γεραίρει.

— Τὸ Ὑπουργεῖον πεισθὲν ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων παραστάσεων καὶ διαμαρτυριῶν τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀβρυῆς, καὶ ἄλλων πολιτῶν, περὶ τοῦ ἐπιζήμιου τῆς καταργήσεως τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου, διέταξε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχετικοῦ διατάγματος, οὗτω δὲ ἐξακολουθεῖ ἡ χρῆσις τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου. Χαίροντες ἀνακινούμεν τούτο, πρῶτον μὲν, διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνταποκρίνεται εἰς δμῶθμον εὐχὴν τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορίου, δεύτερον δὲ διότι φελλεται εἰς τὴν λελογισμένην ἐνέργειαν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀβρυῆς καὶ τρίτον διότι ἐλέγγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν δὲν ὠθεῖ τὴν ἐμμόνην εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς μέχρι τοῦ βαθμοῦ εἰς δὲν ἀρέσκονται νὰ τὴν παριστώσιν οἱ ἐαυτῆς ἀντίπαλοι.

— Ἐγκαίριος ὑπενθυμίζομεν εἰς τὴν ἡμετέραν δημοτικὴν ἀρχὴν τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἀγροφυ-

λακῆς, ἥτις ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐξέλειπε, διότι ἦτο περιττὴ, διὰ τὴν εἰς τὴν καλλιεργημένην περιφέρειαν ἐγκατάστασιν τῶν ἰδιωτικῶν φυλάκων. Ἦς γνωστὸν, μετὰ τινὰς ἡμέρας, τὸ πολὺ κατὰ τὴν 20 ἰσταμένου, οἱ ἰδιωτικοὶ ἀγροφύλακες οἱ διοριζόμενοι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς φύλαξιν τῶν ὠρίμων καρπῶν, ἀποσύρονται τῶν θέσεων τῶν, οὗτω δὲ τὰ κτήματα θὰ μείνωσι μετ' ὀλίγον ἀφροῦρητα καὶ ἐκθετα εἰς τὰς ἐπιδρομὰς τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῶν ἄλλων λυμαιῶνων τῆς ἐσχῆς. Πρέπει ὅθεν πρὶν οἱ ἰδιωτικοὶ φύλακες ἐγκαταλείψωσι τὰς θέσεις τῶν, νὰ προνοήσωμεν περὶ τῆς καλῆς φυλάξεως τῶν κτημάτων, διότι καὶ μιὰς μόνης ἑβδομάδος ὀλιγοῦρα καὶ ἐγκαταλείψις δύναται ἀνυπολογίστους νὰ προξενήσῃ ζημίας, ὡς τοῦτο πάντες γνωρίζομεν καὶ ἐξ ἄλλων περιστάσεων. Ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ ἐν τῇ ἀγροφυλακῇ εἰδείχθη ἄξια ἐπαίνου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, πολλὰ δὲ συνεκόμισεν συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ καλῇ διεξαγωγῇ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἥτις διὰ τὴν τόπον ἡμῶν κέκμηται σημαντικὴν σπουδαιότητα δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ διακόψῃ τὴν καλλίστην ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐργασίαν τῆς, οὐδὲ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπάνοδον καταστάσεως πραγμάτων, καθ' ἣς ἄλλοτε σύσσωμος ἐξηγέρθη ὁ τόπος. Τοῦτο δύναται νὰ κατορθώσῃ μόνον ἐὰν διὰ τῆς ἐγκαίριου ἀνασυστάσεως τῆς ἀγροφυλακῆς προλάβῃ τὴν ἐπανάλειψιν τῶν γνωστῶν ἐκείνων ἀτόπων τοῦ παρελθόντος, αἵτινα δὲν πρέπει νὰ ἐπανέλθωσι πλέον. Περιττὸν νὰ συστήσωμεν ἰδιαιτέρως πολλὴν προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει, καὶ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ.

— Ὁ ἐγγῶριος τύπος σχεδὸν σύσσωμος μίαν ἐξέφερε γνώμην περὶ τοῦ ἡμετέρου Ἀστυνομικοῦ καὶ ὁμοθῶμος κατέκρινε τὴν περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ πρότασιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἐἴαι λίαν χαρακτηριστικὸν τοῦτο καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν παρ' ἐκείνων οἵτινες οὐχὶ μετὰ πολλῆς ὀξυδερκείας ἔκριναν περὶ τῆς ἡμετέρας ἀστυνομικῆς καὶ οὐχὶ μετὰ τῆς προπούσης περισκέψεως ὑπέβαλον τὴν περὶ ἀπολύσεως του πρότασιν. Καθ' ἃς ἡμεῖς ἔχομεν ἰδιαιτέρας ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας ἡ περὶ ἀπολύσεως τοῦ ἡμετέρου ἀστυνομικοῦ πρότασις δὲν θὰ ἀκουσθῇ, οὗτω δὲ δὲν θὰ δοθῇ ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ οἰκτείρωμεν ἐν εἰς ἐπιζήμιον γεγονός προσερχόμενον ἐκ τῶν ἄνωθεν, καὶ ὅτι ταχέως θὰ ἐξαλειφθῇ ἡ λυπηρὰ ἐντύπωσις ἣν ἐνεποίησεν ἡ προπαρασκευὴ του.

— Ἦρξάτο ἀπὸ προχθῆς ἐνταῦθα σποραδικῶς καὶ εἰς τὰ λεπτογείστερα μέρη τῆς ἐξοχικῆς περιφέρειας, ὁ τρυγητὸς τῶν ἀμπέλων, ὅστις καθίσταται συνήθως γενικὸς κατὰ τὴν 15 ἰσταμηνός. Ἡ ἐσοδεία τῶν ἀμπέλων φέτος ἐνταῦθα καθ' ἃς κατέδειξεν ὁ ἀρξάμενος ἤδη τρυγητὸς, ἐστὶ κατὰ πολὺ ἡλαττωμένη κατὰ ποσοδόν, λίαν δὲ καλὴ κατὰ ποιόν. Αἱ ἐπ' ἐσχάτων ἐπελθούσαι βροχαὶ, οὐδαμῶς ἡλάττωσαν τὰς ἐκ τῆς ξηρασίας τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ ἔαρος συνεπείας, αἱ δὲ σταφυλαὶ δι' αὐτῶν διετηρήθησαν ἴσως, ἀλλὰ δὲν ἐβελτιώθησαν. Πολλοὶ τῶν εἰδημόνων ἰσχυ-

ρίζονται ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῶν ἀμπέλων ἐστὶ κατὰ τὸ ἡμισυ ἡλαττωμένη τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀγοραὶ σταφυλῶν ἐγένοντο ἐνταῦθα πρὸς λεπ. 18—24 κατ' ὄκταν.

— Ὁ ἐνταῦθα Ἰταλικὸς Σύλλογος τῆς ἀλληλοβοηθείας μεθαῦριον Κυριακὴν 9/24 7θρίου πανηγυρίζει τὴν ἐπέτειον τῆς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσόδου τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων, ἑορτὴν ἣν ἀγείρει ἅπαντα ἡ ἐλευθέρῃ Ἰταλίᾳ. Οἱ ἱερεῖς τῆς ἐνταῦθα Λατινικῆς ἐκκλησίας κληθέντες ἠρνήθησαν νὰ τελέσωσιν τὴν νενομισμένην ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν, τούτου ἕνεκεν οἱ τὰ τῆς ἐορτῆς ταύτης ἰθύνοντες προσέφυγον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ μεθαῦριον περὶ ὥραν 10 π. μ. τελεῖται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τοῦ ναοῦ τούτου δοξολογία, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ συμβάματι τῆς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσόδου τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ. Ὁ Σύλλογος καλεῖ εἰς τὴν ἐκκλησίαν πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὴν Ἰταλίαν, πέπειθε δὲ ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης θέλει τιμῆσαι τὴν ἐορτὴν διὰ τὰς παρουσίας του.

— Ἡ ἐν Κερκύρα γνωστὴ Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία, βουλομένη νὰ συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὴν εἰς τὴν πρόοδον τῆς μουσικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι, ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν «Μουσικοῦ Διαγωνίσματος» οὗτινος οἱ ἄροι εἰσὶν οἱ ἑξῆς.

α) Τὸ θέμα ἐστὶ *σύνθεσις τις*, συγκειμένη ἐκ μελοποιήσεως Ἑλληνικοῦ τινος ἄσματος μετὰ συνοδείας κλειδοκυμβάλου. Ἡ ἐκλογή τοῦ ἄσματος ἀφίεται τῷ διαγωνιζομένῳ.

β) Τὰ ἔργα πρέπει νὰ ἴναι πρωτότυπα καὶ ἀνέκδοτα.

γ) Τὰ διαγωνίσματα ἀποστέλλονται μέχρι τῆς 1 Δεκεμβρίου ε. ε. πρὸς τὸ Ἀρχιερεῖον τῆς Φιλαρμονικῆς ἑταιρείας ἐν Κερκύρα.

δ) Τὰ ἔργα θέλει δικάσει ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν ἀνδρῶν, ἡ δ' ἐκθεσις αὐτῆς ἀναγνωσθήσεται δημοσίᾳ τῇ 25 Δεκεμβρίου.

ε) Βραβεῖον τῷ ἀριστεύσαντι ἀπονέμεται ἐκ δρ. 150 καὶ μετάλλιον χρυσοῦν, συνάμα δὲ τὸ μελοποίημα δημοσιεύθησεται ἀναλώμασι καὶ πρὸς ὄφελος τῆς ἑταιρείας διδομένου μικροῦ τινὸς ποσοῦ ἀντιτύπων, ὀριζόμενων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, τῷ βραβευμένῳ.

ς) Τὸ κατὰ τὴν ἀξίαν ἐρχόμενον δεύτερον μετὰ τὸ βραβευθὲν τυγχάνει δημοσίου ἐπαίνου μετὰ τοῦ σχετικοῦ διαπλώματος τῆς ἑταιρείας.

Ἡ Φιλαρμονικὴ ἑταιρεία προκηρῦττουσα τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτον μουσικὸν διαγωνίσμα, πέποιθεν ὅτι οἱ περὶ τὴν θέαν τῆς μουσικῆς τέχνης ἀσχολούμενοι θέλουσι σπεύσει νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι καὶ ἡ νέα Ἑλλάς δύναται ἤδη νὰ παραγάγῃ μουσικὰ ἔργα φέροντα τύπον καὶ χαρακτηρισμὸν Ἑλληνικόν.

λ — Τὸ ἡμέτερον Δημοτικὸν Θέατρον ἐξεχωρήθη εἰς τὸν ἤδη ἐν Ἀθήναις διδάσκοντα δραματικὸν θίασον τοῦ κ. Ταβουλάρη ὅστις θὰ δώσῃ ἐνταῦθα σειρὰν δραματικῶν παραστάσεων κατὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν περίοδον.

— Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν εἰδοποίησεν ἤδη τοὺς διευθύνοντας ἐνταῦθα ὀδικὰ καφενεῖα ἢ μουσι-

κούς θεάσους, ότι απαγορεύεται αυτοίς από της 15 Ισταμ. μηνός ή διατήρησις τοιούτων, εν οιαδήποτε θέσει. Το μέτρον τούτο της ημετέρας αστυνομίας θά επικρατηθῆ θεβαίως παρά παντός φιλοκάλου, θά τύχη δὲ τῆς υποστηρίξεως ὄλων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν περὶ τῶν ἰδρυμάτων τούτων, ὅ,τι ὁρθῶς ἐρρήθη κατ' αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ ἐγγυωρίου τύπου καὶ παρὰ τῶν εὐφρονούντων.

— Μετ' εὐχαριστήσεώς μας πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Ν. Ἀργυριάδης κατήχησε ἀριστὰ τὸ Λύκειον αὐτοῦ παραλαλῶν τοὺς ἐξῆς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους Π. Παππαϊωάννου, Θ. Πράπαν, Ἀργ. Βουτσιανῶν, Γ. Παπαδημητρίου, Νητρ. Παναγιωτόπουλον καὶ Ἀναστ. Ἀναστασίου. *

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὸν κατωτέρω καταχωρούμενον λόγον τοῦ κ. Πρακλ. Τζούκολη Προέδρου τῆς ἐνταῦθα Ἀλληλοβοηθητικῆς Ἑταιρίας τῶν Ἰταλῶν ἐργατῶν, σὺν τῇ ἐπομένῃ σημειώσει. Ὁ κ. εἶναι γνωστὸν ὑμῖν πρότινος ἰδρῦθῆ ἐν Πάτραις Σύλλογος Ἀλληλοβοηθείας τῶν ἐνταῦθα ἀποκαταστημένων Ἰταλῶν ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ ὅτι ἡ ἰδρυσις αὐτοῦ εὐφραίνεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐργασίαν τοῦ εὐχαιροῦ κ. Ἡρ. Τζούκολη, ὅστις διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου ἠθέλησε νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς συμπατριώτας τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν περιπετειῶν τοῦ ὄλου, κέντρον κοινῆς συννοήσεως εἰς σπουδαίαν τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς παροικίας καὶ ἐστίναν ἐν τῇ νὰ θερμαίνεται τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς εἰρηνοφιλῆς συμπεριφορῆς. Τὸ Σωματεῖον τούτου μ' ὄλον εὐδοκίαν ἀνταποκρινόμενος ἐκ τὸν προορισμὸν του, νὰ εὐέλθῃ ἀρωγὰς πολλῶν ἐν δυστυχίᾳ διατελούντων Ἰταλῶν καὶ νὰ ἔχῃ ἤδη ἐναποταμιευμένον χρηματικὸν τι ποσὸν ἑτοιμὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σμῆλλοντος. Διὰ τοῦ Σωματείου τούτου, οἱ ἐνταῦθα ἀποκαταστημένοι Ἰταλοὶ, ἀναμνηστικῶς συνεχῶς τὴν ἀπουσαν πατρίδα καὶ κοινωνοῦσιν αὐτῇ πνευματικῶς διὰ πανηγύρεων κλπ. ἐδιδάσκονται δὲ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα ταύτην ἀκαθόντα, περὶ ὧν οὐδαὶς ἐγένετο μέχρι τοῦδε λόγος· προσέτι διὰ τοῦ Σωματείου τούτου οἱ ἐνταῦθα ἀποκαταστημένοι Ἰταλοὶ ἐκδηλοῦσι τὰ πρὸς τὸν τόπον ἐν ᾧ ζῶσιν αἰσθηματὰ των καὶ συνάπτουσι στενωτέρους τοὺς δεσμούς τῆς μετ' ἡμῶν συμβιώσεως. Δι' ὅλα ταῦτα ἐγένετο ὁ συνεταιρισμὸς αὗτος ἀξίος πολλῆς συμπαθείας καὶ τῆς συμπάθειαν ταύτην ἠσθάνθησαν ἤδη οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζόμενοι. Δὲν ἐκρίθη ὅμως οὕτω τὸ Σωματεῖον καὶ παρὰ τῆς Δυτικῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας, ἧς ὁ Ἐφημέριος, διὰ λόγους οὗς αὐτὸς ἠγνώσκει, ἐκρίνε καθήκον του νὰ μαστιγώσῃ δημοσίᾳ καὶ νὰ διαβάλλῃ ἀπὸ τοῦ ἀμβώνος ὡς συνεταιρισμὸν ἀνάξιον πίστεως. Δὲν περιεμέναμεν εὐθύτερα αἰσθηματὰ παρ' ἐκκλησίας ἧτις οὐ μόνον δὲν εἶναι Ἰταλικῆ, ἀλλὰ καὶ ἀντιστρατεύεται εἰς τοὺς θεσμούς τῆς Ἰταλικῆς πολιτείας, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν δικαίαν τὴν κρίσιν τοῦ τόπου ἐν ᾧ ζῶμεν, περὶ τῆς ἐργασίας μας καὶ Σὰς παρακαλοῦμεν, κύριε Συνάκτα, νὰ δημοσιεύσῃτε τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Προέδρου μας, ἐν ᾧ ἐμφαίνεται ποῖος ὁ σκοπὸς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἡμῶν καὶ ἐὰν οὗτος εἶναι ἀξίος τοῦ μαστιγιῶν τοῦ ἡμετέρου ἱερέως. »

ΛΟΓΟΣ

Ἀπαγγελλεῖς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Πάτραις Ἰταλικῶν Συλλόγου τῶν ἐργατῶν
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΤΖΟΥΚΟΛΗ
 κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ σωματείου.

Συνάδελφοι !

»Υγεία καὶ Ἀδελφότης».

Ἀπονέμω τὰς ἀπειροὺς εὐχαριστίας μου πρὸς ἅπαν τὰ σωματεῖον διὰ τὴν αὐθόρμητον ἀπόδει-

ξιν στοργῆς, ἣν μοι παρέσχεν ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων μου καὶ πρὸς τὰ μέλη ἐκείνα ἄτινα ἰδιαιτέρως μοι ἔδωκαν δεῖγμα ἰδιαιτέρας συμπαθείας. Τὸ γεγονός τούτο, ἀφ' ἑαυτοῦ μόνον, μοι ἀποδεικνύει ἀπαξ ἔτι, ὅποια καὶ ὅποση εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ πεποιθῆσις ἣν πρὸς ἐμὲ τρέφετε, καὶ ἐκ τούτου ἡ ψυχὴ μου ἀρβεται νῆαν δύναμιν, ὅπως συνεχίσω μετὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς δραστηριότητος, ὧν οὐδέποτε ἐστερήθην, τὴν υποστήριξιν τοῦ νομίμου καὶ τοῦ δικαίου.

Δὲν ὑπεχώρησα καὶ οὐδέποτε θέλω ὑποχωρήσει ἀπέναντι τοῦ κινδύνου καὶ πάσης ἄλλης συνεπειᾶς. Πεποιθὸς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπὶ τὴν πάτριον ἀγάπην πίστεως, καὶ ἐνθαρρυνόμενος ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι οἱ Ἰταλικοὶ νόμοι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν ὀλοῶν κυβερνᾶται καὶ εὐδαιμονεῖ τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἐκτείνουσι τὴν εὐνοὴν ἐπιτροπῆν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμενόντων ἰθαγενῶν, οὐδὲν ἔχω νὰ φοβηθῶ, ἀλλὰ μάλιστα πέποιθα ὅτι βαδίζοντες ἐπὶ τὰ ἔχνη αὐτῶν, θέλομεν φθάσει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ δίκαιον θέλει ὑπερσχύσει τῆς βλασφημίας καὶ τοῦ ἀθαιρέτου.

Πρὸ τίνος χρόνου ὅμως παρατηρῶ ὅτι τὸ σωματεῖον δὲν ὑποδοχῆται τὰς προσπαθείας μου, καὶ δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπερβληθείσας δυσκολίας καὶ τὰς ὑφισταμένας θυσίας· δι' ὅ εἶχον ἀποφασίσει νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν ταύτην, εἰς ἣν ἡ ὁμόφωνος ψῆφος σας μετ' ἀποσεκάλεσεν, εἰς ἄλλον κάλλιον ἐμοῦ γινώσκοντα νὰ ἐργασθῆ καὶ περισυνάγοντα εἰς ἑαυτὸν τὰς ψήφους σας, τὴν ἐμπιστοσύνην σας. Ἥτις, ὡς μοι φαίνεται, ἰσχυρῶς ἐκλονίσθη.

Ἦδη ὅμως ὅτε τὰ πράγματα μετεβλήθησαν, ἕνεκα τῶς δειγμάτων ἄτινα μοι ἔδωκατε, καὶ ἄτινα ἀνωτέρω ἐξέθηκα θέλω μείνει σταθερὸς εἰς τὸ ὑπόργημά μου, καὶ θέλω μάλιστα ἐπικαλεσθῆ τὴν ἰσχυρὰν σύμπραξιν σας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἡμετέρου ἐταιρικῶν προγράμματος, ὅπως παραχωρήσωμεν μετὰ θάρρους εἰς τὸ ἀρξάμενον ἔργον, ὑποστηρίζοντες τὰ ἡμέτερα δίκαια, καθαιρόντες τὰς προλήψεις καὶ ἀφυπνίζοντες τὰς ἡμετέρας ἐγγυωρίους ἀρχάς, ἐκ τῆς τοσοῦτον ἐπιβλαβῆς εἰς ἡμᾶς τε καὶ τὴν πατρίδα ἀπαθείας, καὶ περιάγοντες τὸν συνεταιρισμὸν τούτον εἰς τὴν ὑψηλὴν περιπῆν τῶν ἄλλων συναδέλφων· καὶ μὴ δυσἀρεστήθητε ἐὰν σὰς ἐπασχολήσω ἐνταῦθα ὅπως μοῦ ἀκούσῃτε ὑποδεικνύοντος τὰ μᾶλλον πρόχρεια μέσα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν τούτου.

Ἀδελφοί !

Ἄγνοῶ ἂν ἀκριβῶς γινώσκειται τὴν ἔννοιαν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Συνήθως αἱ πράξεις σας μοι ἀπέδειξαν ὅτι πράγματι ἀγνοεῖτε αὐτήν, διότι ἀποβάλλετε τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἀλλοιοῦτε τὰ δικαιώματα ἄτινα ἀπαρτίζοντες τὸν συνεταιρισμὸν ἔχουσιν ἀπέναντι τοῦ διευδυνότου ἡμᾶς Καταστατικοῦ.

Οἱ συνεταιρισμοί, ὡς καὶ ἄλλοτε ἔσχον ἀφορμὴν, νὰ εἰπῶ, καὶ ἰδίως ἐν τῇ περιπτώσει δι' ἣν ὁ ἡμέτερος συνεταιρισμὸς, ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ἀμειψίας ἀνάγκης ἣν ἠσθάνθησαν οἱ πρῶτοι ἀνθρώποι τῆς ὑποστηρίξεως ἀλλήλων. Ἡ αὐξήσις καὶ ἡ μεταβολὴ τῶν καιρῶν ὑποδύησαν αὐτοὺς εἰς διαφόρους μορφάς, τροποποιούντες καὶ περιάγοντες εἰς ὁ σήμερον, εὐρίσκονται ἤδη.

Μεταξὺ τῆς μυριάδος ταύτης τῶν διαφόρων ἐταιριῶν ἡμεῖς ἀνήκομεν εἰς τὴν τῆς ἀλληλοβοηθείας, καὶ ἡ θέσις ἡμῶν ὡς ξένος ἀποικίας, ἐπέβαλεν ἡμῖν, ἐκτός τοῦ καθήκοντος τῆς ἀμειψίας διατηρήσεως τῶν πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθημάτων, ἵνα ἐνδιαφερόμεθα περὶ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ἀπαιτοῦντες τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τὰ ὅποια πᾶν ἔθνος ὀφείλει πρὸς τὰ τέκνα ἄλλου τινός, ἄτινα ζῶσιν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· καὶ ἐνῶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἡμετέρας πατρίδος ὀφείλουσιν, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους, νὰ μᾶς προστατεύουσιν, εἰς ἡμᾶς τὸν λαὸν ἐπιβάλλε-

ται ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐπιβλέπωμεν ὅπως τὰ δίκαια ἡμῶν μένωσιν ἀμειώτα, καὶ ἐὰν αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν ὄσιν ὀρθαὶ καὶ ἐρείδονται ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν ἔθνων, θέλομεν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀκουσθῶμεν, διότι παρήλθεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν αἱ ἀρχαὶ δεσποτικῶς ἀπεφαίνοντο κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν κρίσιν.

Ἐκαστὸν τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου τούτου, ὅστις ἰδρῦθῆ παρ' ἡμῶν, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ὅτι ἀτελεύτητος δέον νὰ ᾖ ἡ διάρκεια αὐτοῦ, οὐδὲ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ διὰ τῆς παρόδου τῶν αἰώνων. Ἡμεῖς δὲν ἐδιδουρμήσαμεν αὐτὸν μόνον δι' ἡμᾶς αὐτοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἐγγόνους ἡμῶν καὶ οὕτω κατὰ συνέχειαν μέχρι τῶν μᾶλλον ἀπομακρυσμένων γενεῶν· δι' ὅ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ ὑποχρέωσις τῆς ὑποστηρίξεως καὶ εὐδοξίας αὐτοῦ, καὶ ἀπτόητοι ὀφείλομεν νὰ ὀδηγήσωμεν αὐτὸν διὰ τῆς ὁδοῦ ἣν ἐχαράξαμεν διὰ τοῦ ἡμετέρου ἐταιρικῶν Καταστατικοῦ, ὅπερ μελετηθῆν ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐργάσαν μεγάλοι ἄνδρες, συνετάχθη καὶ ὑπηγορεύθη ὑπὸ τε τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου.

Ἐγκαταλείψατε, Σὰς ἐξορκίζω, τὴν ἰδέαν τῆς ἀκυρώσεως ὄρων οἰκτινῆς, ἐνῶ προστατεύουσι καὶ συνδέουσι τὰ συμφέροντα τοῦ ὄλου Σωματείου, δύνανται ὑπὸ τῶν κακῶς βουλευομένων νὰ μετατραπῶσι πρὸς ὄφελος ὀλίγων· μὴ μεταβάλλητε τοὺς ἀφορώντας τὴν ἐλεημοσύνην καὶ τὴν πίστιν, αἵτινες συνδέουσιν ἡμᾶς ἀμοιβαίως ἐν ἀδελφικῷ δεσμῷ, οὐδ' ἐστὶ ἀπαθείς πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐπιβάλλουσιν εἰς ἡμᾶς ἱερά καθήκοντα πρὸς τὴν Πατρίδα. Πᾶν ὅ,τι διὰ τῶν προσπαθειῶν ἡμῶν συνηγάγομεν, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἡμᾶς· ἀλλ' εἰς τὴν ὀλομέλειαν· ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ ἀμοιβαία προστασία ἐπιβάλλεται ἡμῖν δι' ὄρκου· ἐὰν θέλομεν νὰ ἔχωμεν τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ ὀνομαζώμεθα Ἰταλοὶ, ἱερὸν ἔργον ἐκπληροῦμεν ἐμπνέοντες εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις δι' ἣν Πατρίς παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ· ἵνα ἔχωμεν δικαίωμα ἐπὶ τῆς προστασίας αὐτῆς καὶ ἵνα εἰσακουσθῶμεν, ἐὰν παραστῆ ἡ ἀνάγκη νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν κατὰ τῆς ἐνεργείας ἢ τῆς ἀκηδεΐας τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν αἵτινες μᾶς ἀντιπροσωπεύουσιν ἐνταῦθα. Ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἀγαθοὶ πολῖται, ὀφείλομεν νὰ ὑποβαλλώμεθα εἰς τοὺς ἐθνικοὺς νόμους, οἵτινες προστατεύουσι τὸ τε ἄτομον καὶ τὰ συμφέροντα. Ἐσμὲν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ χρηστοί· οἰκονομῶμεν διὰ τὴν αὐριον ἐπὶ τοῦ κέρδους τῆς σήμερον, ὅπως μὴ καταληφθῶμεν ἀπαρασκευάστοι ὑπὸ κρισιμωτέρων καιρῶν, ἐγκαταλείψωμεν τὴν ἀκόλαστον πολυτέλειαν, τὴν ἀνωτέραν πρὸς τὰ μέσα καὶ δυσανάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἣν ἕκαστος κατέχει· καταφρονῶμεν τὰς κακολογίας, ἐσμὲν ἐλεήμονες πρὸς τοὺς πένοντας, ἀφιερῶμεν αὐτοῖς πᾶν, ὅτι πρὸς βλάβην τῆς υγείας δαπανῶμεν ἐν τῇ κραιπάλῃ καὶ τοῖς ὀργίοις· βοηθῶμεν τοὺς ἀσθενεῖς, ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν διὰ τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος, ὑμνοῦντες αὐτὸν μόνον ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ καὶ εὐχόμενοι αὐτῷ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ἐστία, μὴ ἐπιτρέποντες εἰς τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ ν' ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς οἰκογενειακάς μας ὑποθέσεις, καὶ ἀνιστάμενοι δραστηρίως εἰς πᾶν ὅ,τι διαφεύγει τὸ ὑπόργημα αὐτῶν, καὶ καθίσταται ἐπιβλαβὴς μὲν, εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἀντίθετον δὲ εἰς τὸν σεβασμὸν ὃν ὀφείλομεν πρὸς τὸ ἔθνος ὅπερ μᾶς ζενίζει.

Ἐξ ὅσον ἐξέθηκα εἰς ὑμᾶς, συνάδελφοι, νομίζω ὅτι καθαρῶς ἀντελήφθητε ὅποια καθήκοντα ἔχομεν ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου, καὶ ὅτι ἐξ ὑμῶν δὲν προτίθεται ν' ἀναδεχθῆ καὶ εἰλικρινῶς ἐκπληρῶσῃ αὐτάς, ἤθελε μετέλθῃ ἀξίοπαινον πρᾶξιν ἀποσυρόμενος, ἀντὶ νὰ προξενήσῃ σκάνδαλον διὰ τῆς ἀποβολῆς αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἀκούω φωνὴν τινὰ ἐγειρομένην μεταξὺ ὑμῶν ἧτις μετὰ παρησιίας μοι λέγει· ἀποχωρεῖτε, προχωρεῖτε, ἡμεῖς θέλομεν σὰς ἀκολουθήσει, πλὴν πῶς δυνάμεθα ἐστερημεῖνοι ὡς εὐρισκόμεθα ἐθνικῆς προστασίας, καὶ μετὰ τὴν ἀρρακτικῆς

κην υπεροχήν ήτις επικρατεί εν ταϊς οίκογενείαις ήμών προς βλάβην του έλευθερου τούτου θεσμου ;

Είς την πολμηράν ψυχήν ήτις έρρεν επί του τάπητος το δυσχερές τούτο πρόβλημα μετ' ίσης παρησίας θέλω απαντήσει, υποδεικνύων ήμιν όλα τὰ μέσα όπως διαλύσθη τόν δεσμόν τούτον, λαμβάνων ως παράδειγμα τας έγχωρίους επαναστάσεις της ήμετέρας Ιταλίας.

Ο μέγας εκείνος νοός, ο Ίωσήφ Μανσίνης, δέν υπήρξεν ούτος όστις ήγειρε την φωνήν ταύτην:— ή ένός και ή άλληλεγγύη αποτελούσι την δύναμιν ήτις οδηγεί τους λαούς εις την επιτυχίαν του προορισμού των, — ένκα τούτου ο θρίαμβος των τε παρωχημένων και μελλουσών επαναστάσεων όφείλεται πρώτιστα και μάλιστα εις την ήμονογένειαν έν τη σκέψει και εις την ένότητα έν τη πράξει ;

Παράδειγματα τούτου πρόκεινται τὰ έξής :

Οί Σικελιανοί έσπερινοί έγεννήθησαν έκ μιᾶς φωνής, ήτις συνεκίνησε τόν λαόν, όστις, συσσωματωθείς, διά της ταχύτητος της άστραπής, κατέστρεψε την Αγγλιανήν υπεροχήν.

Εν Γεννούη, εις λίθος ριφθείς υπό τολμηρού τινός τέκνου του λαού, έσχεν ως αποτέλεσμα την ύποταγήν της Αυστριακής θρασύτητος.

Ο ήμετερος Μαζανιέλος, ήγούμενος του ακολουθούντος αυτόν λαού, άπήνησε και επέτυχε όπως καταστώσι σεβαστά τὰ δίκαια αυτού.

Ο λαός συνηνωμένος εις την συνομοσίαν των Γιούρι έπεκράτησε της Φλωρεντιανής κυριαρχίας, εισακούσθη και ένεκατέστη επί τὰ παλαιά αυτού προνόμια.

Οί κάτοικοι της Βερόνης συγκινηθέντες και άγανακτήσαντες διότι έταράχθησαν και έκωλύθησαν κατά τας άγίας του Πάσχα έορτάς, σύσσωμοι διά της ίδίας αυτών έπιρροής, απέδιώξαν τόν θρασύν, και άφήκν έν τη ιστορία τας αξιοσημειωτέους σελίδας του Βερονείου Πάσχα.

Η Γαλλική επανάστασις του 89 έγεννήθη έν τη σιγή έκ της άμοιβαίας και κοινής βοήθειαις αυτή συνετάραξε σύμπασαν την Εύρώπην και έν μέρει τὰ έθνη εις αυτήν όφείλουσι την κατάργησιν των προνομίων ήμεϊς δε, εάν, ως είπεν άλλοτε υποστίχική τι, του δεσποτισμού, δέν είμεθα πλέον απλή γεωγραφική έκφρασις αλλά λαός, έθνος ήνωμένον, έλευθερον και ανεξάρτητον, όφείλομεν τούτο εις την ένότητα έν τη σκέψει, την όμοιογένειαν του πνεύματος, εις την θυσίαν έν τη πράξει.

Δέν έννοώ διά τούτων, Συνάδελφοι, να παρορμήσω ήμάς εις την βίαν, άλλ' άπλώς προτίθεμαι να σας ύποδείξω ότι διά της ένότητας, της όμοιογενείας έν τη σκέψει και της άμοιβαίας βοήθειαις επιτυγχάνονται μεγάλα γεγονότα, τσοούτω μάλλον εύκολα, όσω δίκαια και νόμιμα.

Αποβάλετε έν τούτοις άφ' ήμών το αίσθημα του φθόνου, την ραδιουργίαν και την μικροψυχίαν, έστὲ όμόφωνοι έν τη σκέψει και τη πράξει, εάν θέλετε ίνα τὸ «ναί» ή τὸ «ού» ήμών έξασκή έπιρροήν επί της πλάστιγγος της δικαιοσύνης και, είποτε ήθέλομεν ίδη έαυτούς ύβριζόμενους, ή προσβαλλόμενα τὰ δικαιώματα ήμών, αι διαμαρτυρήσεις μας προσαγόμεναι μέχρι των άνωτάτων άρχών και ύποστηρίζόμεναι υπό χιλιάδων ύπογραφών, των αποτελούντων την άποικίαν, θέλουσιν είσακουσθῆ, και έστὲ βέβαιοι ότι διά της έπιμονής και της χρηστοηθείας, θέλομεν φθάσει εις την ταχείαν του ίδεώδους εκείνου όπερ μέχρι τούδε ματαίως έποθήσαμεν.

Επαναλαμβάνω εις ήμάς, περι των την εκκλησίαν άφορώντων, να δοξάζωμεν τόν Θεόν έν τῷ ναῷ και να σεβώμεθα τους ύπουργούς αυτού έν τη έξασκήσει του ύπουργήματος αυτών, άλλ' ουδέποτε πρέπει να επιτρέπωμεν αυτοίς ν' αναμιγνύονται εις τας ιδιαιτέρας ήμών ύποθέσεις, ουδέ να μέμφονται των έλευθερών θεσμών της ήμέτερας χώρας. Κατά την στιγμήν ταύτην παρατηρώ επί των χειλέων τινός έξ ήμών πλανώμεγον σαρκαστικόν τι μέγαμα προδίδον τόν στο-

χασμόν ότι τοιαύται άρχαι έρμηνεύονται κακώς. Όχι, άδελφοί, έδιδάχθην αύτάς παρά των μεγάλων εκείνων διδασκάλων οιόι υπήρξαν ο Όρνάλδος της Βρεσίας, ο Καστελβέτρος και ο Ίερώνυμος Σαβονάρολας, ότινεις υπήρξαν εύσεβείς και θερμοί λάτραι προς τόν Θεόν, χωρίς να καταστώσιν επιλήθμονες της προς την πατρίδα αγάπης. Καταλήγω, άνακαλών ζωηρώς εις την μνήμην ήμών την έκπλήρωσιν των ήμετέρων ύποχρεώσεων προς το ευεργετικόν τούτο ίδρυμα, εάν δέν θέλετε άπαθείς να ίδωτε αυτό καταρρέον προς χαράν των έχθρών ήμών και εί ποτε ένεκα της ισχύος των περιστάσεων ήθελον πεισθῆ ότι, καταλίπων οικιοθελώς την έδραν ταύτην, ήθελον προσπορίσει ώφέλειαν τινα τη Βιαιρία, ουδέ προς στιγμήν ήθελον διστάσει να παραιτηθῶ αυτής, ουχι χωρίς να άπευθύνω ήμιν την τελευταίαν ταύτην συμβουλήν, ίνα, τούτέστιν, ο κληρός ήμών πέση επί πνεύμα ισχυρόν, γενναίον, ανεξάρτητον, όπερ διά σταθερού βραχίονος γνωρίζη να διευθύνη και υπερασπίξη ήμάς, ως, έχω την συνείδησιν ότι έπραξα έγώ πάντοτε, και, επί πάσι, στηριχθῆτε πάντοτε επί της είλικρινούς και σταθεράς συνδρομής μου.

Προς τους κ. κ. συντάκτας των ήφημερίδων «Φορολογουμένου» και «Ακροπόλεως».

Η έν Αθήναις έκδιδομένη ήφημερίς «Ακρόπολις» διά του από 26 Αύγουστου ε. ε. φύλλου αυτής άναδημοσιεύει διατριβήν τινα δημοσιευθείσαν έν τινι προηγουμένῳ φύλλῳ της ένταύθα ήφημερίδος «ο Φανός» Βασιλείου τινος Γαλάνη έκ Καλαβρύτων, μεμφομένην του έπιστάτου του έν Καλαβρύτοις ταχυδρομείου κ. Ανδρέου Παπανικολοπούλου, ως κατακρατήσαντος δήθεν έπιστολήν του έκ Σύρου επί 13 ήμέρας κλπ.

Βεβαίως ο διά της δημοσιότητος έλεγχος των παρεκτροπών των δημοσίων υπαλλήλων, άποτελεί μέσον πολύ συντελούν εις την διόρθωσιν των κακῶν. Αλλ' όταν αι αποδιδόμεναι κατά δήμοσιων υπαλλήλων κατηγορίαι άπορροέουσιν έκ λθ' γων προσωπικών παθών, είσι δ' αυτόχρημα προσόντα μαύρης συκοφαντίας και τείνωσι μόνον όπως διασύρωςι την ύπόληψιν αυτών και έξυθρίσωσιν αυτούς σκαιώς, ή υπό των όργάνων της δημοσιότητος και μάλιστα ύπ' εκείνων, άτινα διακρίνονται επί πολιτεία άφατριάστῳ, ως ή «Ακρόπολις», άντι καλού καθίστανται βεβαίως πρόξενος άνυπολογίστων κακῶν.

Χάριν του κ. συντάκτου της «Ακροπόλεως», άνευ της προσήκουσας βασάνου υιοθετήσαντος την έξυθριστικήν κατά του κ. έπιστάτου του ταχυδρομείου Καλαβρύτων διατριβήν, παρέχομεν τας έπομένας άναμφισβήτητους πληροφορίας έξηγούσας την άλήθειαν, εύελπιστού μὲν δε ότι ο κ. συντάκτης της «Ακροπόλεως» ένδιαφερόμενος βεβαίως ύπερ της άληθείας θά σπεύσῃ να επανρθώσῃ τὰ γραφέντα, διασώζων ούτω την έξυθρισθείσαν ύπόληψιν υπαλλήλου έκπληροῦντος μετ' αυτηρας συνειδήσεως και άμεροληψίας το καθήκον του, ως μαρτυρεί ή ύπηρεσία και το γεγονός ότι άφ' ης διευθύνει το ταχυδρομείον Καλαβρύτων αι είσπραξεις αυτού έ τριπλασιάσθησαν. Ταύτα άποδεικνύονται.

Το περιστατικόν της έπιστολής περι ης ο διατριβογράφος Β. Γαλάνης μέμφεται του κ. Παπανικολοπούλου έχει ως έξής. Την 24 Ιουνίου 1884 άπεστάλη έκ Συρου διά Καλαβρύτα ή έν λόγω έπιστολή, άλλὰ το ταχυδρομείον Κορίνθου άντι ν' άποστείλῃ ταύτην εις Αίγιον την άπέστειλεν εις Τρίπολιν, όπόθεν έπεστράφη αϋθις εις Κόρινθον εκείθεν δε άπεστάλη εις Αίγιον και εκείθεν εις Καλαβρύτα. Αν λοιπόν ή έπιστολή αυτή έβράδυνε να ληφθῆ εις Καλαβρύτα τουτο προήλθεν έκ παραδρομής του έπιστάτου Κορίνθου, δι' ην δέν δύναται να εύθύνηται ο έπιστάτης Καλαβρύτων, όστις ουδ' επί στιγμήν την έκράτησεν εις

το γραφείον του, άλλ' άμα ληφθείσαν άπέστειλεν εις τόν προς όν διευθύνετο. Μια δε των τρανωτάτων άποδείξεων ότι ή έπιστολή δέν κατεκρατήθη εις το ταχυδρομείον Καλαβρύτων είνε ότι αυτημίαν φέρει σφραγίδα του ταχυδρομείου Αίγιου την της 6ης Ιουλίου ε. ε. ήμέραν δηλ. της έγχειρίσεώς τις προς τόν διατριβογράφον Γαλάνην.

Αυτη, κ. συντάκτα, είνε ή καθαρά ιστορία της ύποθέσεως. Ηδη έρωτώ ήμάς ως άνθρωπον άνωτερον των προσωπικών παθών του Γαλάνη, ήτο δίκαιον να δοθῆ τσοαύτη πίστις εις μιαν διατριβήν ψευδοστάτην, σκοπούσαν συκοφαντίαν και έξυθρίσιν, διά λόγους άλλους γνωστούς εις τόν Γαλάνην και ήμέ; Πρέπει ή δημοσιογραφία έν καλή πίστει να καθίσταται έν ούτω άνοικτῇ καρδίᾳ συνένοχος των έγκληματικῶν διαθέσεων ανθρώπων οίος ο Γαλάνης και να γίνηται άφορμή άπογοτεύσεως υπαλλήλων οίος ο έπιστάτης Καλαβρύτων κ. Παπανικολόπουλος, περι ου ο κ. Μανσόλας και ή ύπηρεσία όμιλοῦσιν ένθουσιώδেষτατα διά τας προς ανόρθωσιν της άλλοτε οίκτηρας καταστάσεως του ταχυδρομείου Καλαβρύτων υπερανθρωπίνους προσπαθείας του και ως δύνασθε να λάβητε άμεσον αντίληψιν από του αύτοθι κεντρικού γραφείου του Ταχυδρομείου.

Σας παρακαλώ να επανρθώσῃτε το άδικόν, διότι ως έβεβαιώθην ο κ. Παπανικολόπουλος κατήγγειλεν ένώπιον της άρμοδίας Είσαγγελίας τόν συκοφάντην και ύβριστήν εις την δικαιοσύνην δ' άπόκειται να δώσῃ εις αυτόν έν καλόν μάθημα.

Δέξασθε κ.λ.π.

Εν Πάτραις τη 23 Αύγουστου 1884.

Πρόθυμος φίλος Σας.

Θ. Σ. Τσατσώνης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ο Δημήτριος Αντωνόπουλος, Καθηγητής, ανήγγειλε τη άστυνομία ότι καθ' ην ώραν άπεβιβάζετο του άτμοπλοίου τῷ άφρηθη ο του ταξειδίου σάκκος τῷ με διάφορα πράγματα, άνακαλυφθέντος δε μετά σύντονον έρευνάν ότι εύρίσκετο εις χείρας κοινής τινος γυνεκής συναποβιβασθείσης τῷ παθόντι, κατεσχέθη και άπεδόθη προς αυτόν. Τῇ αυτῇ ήμέρα κατεσχέθησαν τέσσαρα σταθμά σταφιδοκάκρου ανήκοντα εις τόν έμπορον Σωτηρακόπουλον, διότι εύρέθησαν φέροντα θάρος άνωτερον του κεκανονισμένου κατά είκοσι μιαν λίτρα προς βλάβην των πωλητῶν, ήταν δ' έν χρήσει και τὰ τέσσαρα κατά την ενεργουμένην άδιαλήπτως στάθμισιν. Αύγουστου 30.— Η Άϊδε Ζελλε ανήγγειλεν ότι έκ της προκυμαίας, καθ' ην ώραν επεβιβάζετο του άτμοπλοίου διά Κόρινθον, άπώλεσεν έν κιβώτιον πλήρες διαφόρων ίματίων και άλλων πραγμάτων. Έρευνῆς γενομένης, εύρέθη ότι τουτο, λησμανθῶν έκτός της λήμβου, είχε παραδοθῆ τῷ τελωνίῳ, ένθα έφυλάσσετο, και όπόθεν παραληφθῆν άπεστάλη προς την άνωτέρω.— Σεπτεμβρίου 2.— Ο Γεώργιος Παπαγιόπουλος ανήγγειλεν ότι τῷ έκλεψεν άγνωστος δεκαπέντε χιλιάδας κρόμμια, μετά έξέτασιν δε άνεκαλύφθη ότι τὰ είχε κλέψει Κωνσταντίνος τις Γαλής, όστις και τ' άπέδώκε.— Σεπτεμβρίου 3. Κατεσχέθησαν τέσσαρα σταθμά σταφιδοκάκρου ανήκοντα εις τόν έμπορον Νικόλαον Σωτηρόπουλον, διότι εύρέθησαν φέροντα θάρος άνωτερον του κεκανονισμένου κατά λίτρας δεκατρείς επί βλάβην των πωλητῶν, ήταν δ' έν χρήσει και τὰ τέσσαρα κατά την στάθμισιν. Σεπτεμβρίου 4.— Εύρέθη έργάτης τις πάσχων και έν ύπαίθρῳ κατακειμένος, μετήχθη δε εις τὸ δημότικόν νοσοκομείον.— Σεπτεμβρίου 5.— Εν τη συνοικία Αρείας ήκίσθη βαρέως όπωροπώλης τις Γεράσιμος Μηλιαράτος παρ' άλλου, όν δέν έγνώριζε, μη έχων δε πού να μείνῃ μετήχθη εις τὸ δημότικόν νοσοκομείον προς νοσηλείαν.

Δικασθέντες ένώπιον του πταισματοδικείου

κατά τὰς δύο τελευταίας αὐτοῦ συνεδριάσεις καταδικάσθησαν εἰς πρόστιμον ἐπὶ παραβάσει διαφόρων ἀστυνομικῶν διατάξεων οἱ Ἀθανάσιος Καραμάνος, Δημήτρ. Μιτσηνόπουλος, Κυριάκος Ἀναστασίου, Ἀλέξιος Ἀναστασίου, Παναγ. Γάτσος, Πέτρος Φοράκης, Γεώργιος Ροδίτης, Γεώργιος Γρίβας, Δημήτρ. Ἀθανασίου, Δημήτρ. Καλέκας, Ἄνδρ. Κωστόπουλος, Γεώργ. Συρογιαννόπουλος, Θεόδ. Γκούμας, Γεώργιος Μιτσινόπουλος, Εὐστάθιος Ακπαδόπουλος Ἄνδρ. Μπαχουμάς, Ἡλίας Ἀσημακόπουλος, Ἀθανάσιος Κουλογιωργούλας Παναγ. Μπαχουμάς, Ἀνδρέας Μπαχουμάς, Νικόλαος Μπομποτιῆς, Δημήτρ. Τσάδος, Ἰωάννης Κοντογιάννης, Γεώργιος Ἀγγελάτος, Νικόλ. Σπαγαδῶρος, Χαραλ. Γκέτσος, Γεώργ. Μπαζιδιάνης, Χρήστος Κόρζας, Ἀντώνιος Κόρζας, Παναγ. Καρακάλος, Νικόλ. Μπουζάνης, Ἄνδρ. Μπάμπης, Βασίλ. Παπαδόπουλος, Ἰωάννης Γιαννακοπούλος, Γεώργ. Λυμπερόπουλος, Δημήτριος Γαλάτης, Ἰωάννης Καταπόδης, Βασίλ. Διονυσόπουλος, Ἰωάννης Ἰατριδης, Ζαχαρίας Σπυριδωνάκης, Ἀναστ. Κόλλας, Βασίλ. Δημητρόπουλος, Θεόδωρος Ἀργυρόπουλος, καὶ Βασίλειος Γάτσος. Νικόλαος Βενετσανόπουλος, φαρμακοποιός, Ἰωάννης Τραγοῦδας, Τριχιντάφυλλος Χασαπάκος, Ἀλητρ. Τσετσελόπουλος, Θεωμᾶς Παπαγιαννόπουλος, Βασίλ. Δημητρόπουλος, Γεράσιμος Κουλουμπῆς, Χαραλ. Κολτιέρος, Νικόλαος Οἰκονομόπουλος ἢ Νικοβάνης, Ἰωάννης Μουστάκης, Γεράσιμος Κουταβάς ἢ ἄγιος, Γαβριὴλ Λεκατσᾶς, Γεώργιος Δροσόπουλος Πάναγ. Κοσσαρᾶς, Ἀθανάσιος Ἀθανασόπουλος ἢ Κουλογιωργούλας. Γενναῖος Λαμπρόπουλος, Ἐπίορος Ἀρώνης, Ἄνδρ. Γρίτσινης, Γεώργιος Μουστάκης, Μίνως Μουστάκης, Ἀναστ. Κωνσταντινέπουλος, Ῥήγας Ἰγυόπουλος Γεώργιος Κυριακάτος, Σωτήριος Ραβαζούλος, Ἰωάννης Χασάμπαλης, καὶ Δημήτρ. Γιαννακόπουλος ἢ Κραββαρίτης.

Νέα Βιβλία.

Ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις τυπογραφείου τοῦ Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ ἐξεδόθησαν κατ' αὐτὰς τὰ ἐπόμενα βιβλία, λίαν φιλοκάλως ἐκτετυπωμένα.

Πέμπτον Παράρτημα τῆς Πείρας, ὑπὸ Ν. Ἰωαννίδου, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, περιέχον τὰς τοῦ Ἀρείου Πάγου πολιτικὰς ἀποφάσεις τοῦ 1879 μετὰ παραπομπῶν εἰς τὰ προηγούμενα τῆς Νομολογίας καὶ μετὰ Ἀλφαθητικῶν πίνακος. Τιμᾶται δρ. 4.

Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον ΔΣΤΥΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ, βιβλίον πέμπτον περιέχον τὸ ἐνοχικὸν δίκαιον, ὑπὸ Π. Παπαρηγοπούλου. Τόμος Τέταρτος. Ἐκδοσις τρίτη. Τιμᾶται δραχ. 6.

ΒΛΗΘΝΙΚΗ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ παρθεναγωγείοις μαθητευόντων, μετὰ σημειώσεων, ὑπὸ Γεωργίου Α. Παπαθασιλείου, καθηγητοῦ τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου. Ἐκδοσις δευτέρα ἐπὶ τὸ βέλτιον διεσκευασμένη. Τιμᾶται δρ. 1,50.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ, ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς, τῶν τεσσάρων τάξεων παντὸς Δημοτικῶν σχολείου, συντεταγμένος κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, προσηρητημένου ἐν τέλει τοῦ γενικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων καὶ 60 περίπου ποιημάτων πρὸς ἀπομνημόνευσιν καὶ ὠδικῆν, ὑπὸ Ἰωάννου Παπαθανασίου, πρωτοβαθμίου διδασκάλου. Τιμᾶται δραχ. 1,50.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 592 ε. ε. ἀποφάσεως τῆς Δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, τίθεται εἰς ἐκούσιον Πλειστηριασμὸν ἐνώπιον

τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Λεωνίδα Μ. Κούκα καὶ ἐξωθεν τοῦ γραφείου του, κειμένου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Νικολ. Θωμοπούλου, κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ προσηκούς μηνός (30ην Σεπτεμβρίου 1884) ἡ διόροφος καὶ γωνιαία οἰκία τοῦ μακαρίτου Σπυριδωνῶς Κουλουμπῆ, κειμένη ἐν τετραγώνῳ ἐβδόμῳ (7) τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, συγκειμένη ἐκ πῆχων τετραγωνικῶν 430 καὶ 60/00 καὶ συνορεύουσα ἀνατολικῶς μετ' οἰκίαν Εὐσταθίου Γερακάρη, δυτικῶς μετ' ὁδὸν Ἀγίου Ἀνδρέου, ἀρκτικῶς μετ' σπενὸν δρομίσκον καὶ μεσημβρινῶς μετ' οἰκίαν ἀδελφῶν Γαλιάτσα. Οἱ βουλομένοι νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ ἄς προσέλθωσιν νὰ προσφέρωσι τιμὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὸ Α' ἐνταῦθα Γυμνάσιον γνωστὸν ποιεῖται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ διακανονισμένα, τὴν 20 τοῦ μηνός τούτου ἀρχοῦνται τὰ μαθήματα διὰ ἐπέκεινα τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ μηνός οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς εἴτε εἰς ἐγγράφη, εἴτε εἰς ἐξέτασιν οἰανδήποτε.

Πάτραι 6 Σεπτεμβρίου 1884.

(Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου.)

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «Η ΑΓΓΛΙΑ»

Τὸ εἰς τὰς παραλίους μεγαλοπρεπεῖς οἰκίας τῶν κ.κ. Μ. Γερούση, συστηθὲν Μέγα Ξενοδοχεῖον Η ΑΓΓΛΙΑ, συσκευασθὲν ἤδη τελείως, ἤρξασθε τῶν ἐργασιῶν του κανονικῶς.

Τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο δύναται νὰ συγκριθῆ πρὸς τὰ πρῶτιστα τῆς Πρωτευούσης καὶ τὰ κάλλιστα Εὐρωπαϊκά. Τὰ εὐρύχωρα, εὐάερα καὶ ὑπηρεπισημένα αὐτοῦ δωμάτια συγκινοῦσιν ἅπαντα μετὰ τῆς ὑπηρεσίας δι' ἠλεκτρικῶν τηλεγράφων. Τὰ ἐπιπλα πάντα ἐκομισθῆσαν ἐξ Εὐρώπης κομφορετῆ καὶ κενουργῆ. Λουτρά Εὐρωπαϊκά καὶ ἄλλα παρεσκευάσθησαν διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας. Μυγειρικὴ ἀρίστη, κατὰ τὸ Εὐρωπαϊκὸν καὶ τὸ ἡμέτερον σύστημα. Καθαριότης παραδειγματικὴ. Ὑπηρεσία πλήρης, φωταγωγησις λαμπρά.

Τὸ ἐστιατόριον εἰς τὴν εὐρυχωροτάτην ἰσόγειον καὶ εὐάερον αἴθουσαν.

Ἡ διεύθυνσις εἶνε γνωστοτάτη, ἐκ τοῦ πρώην Ξενοδοχείου τῶν «Παρισίων». Αἱ τιμαὶ δὲ ὡς συνήθως μέτριαι.

Σύστασις πλειότερα διὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο εἶνε βεβαίως περιττὴ, διότι κατέστη ἤδη ὑπερτερον παντὸς ἀνταγωνισμοῦ.

Ἡ Διεύθυνσις

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Γυναικείων φορεμάτων καὶ πύλων ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ Δ. ΠΟΜΟΝΗ.

(ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας)

πληρὴ τῆς μεγάλης Ἐμπορικῆς Λέσχης

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Τ' ἄνω κατάστημα διευθυνόμενον παρὰ τῆς γνωστοτάτης κυρίας Ἀναττασίας Δ. Πομόνη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐπλουτίσαστο αὐτὸ σπουδαίαν καὶ πλουσίαν συλλογὴν διαφόρων ὑλικῶν ἀμφοτέρων τῶν τεχνῶν, ἀλλ' ἔφερε καὶ ἐκ Παρισίων περι-

φημοσίτην καὶ μ' ἐξαιρετικὸν γούστο μολίστα Γαλλίδα διὰ καπέλλα, καθὼς καὶ ἄλλην τοιαύτην διὰ φορέματα, ὅθεν ὄσαι ἐκ τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποσυνῶν θέλωσι νὰ φέρωσι τοιαῦτα κομψὴν (arriensense μετ' goût καὶ sic γαλλικόν, ἄς προσέλθωσιν καὶ ἄς ἴδωσιν.

ΤΡΕΣΑΤΕ ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ καὶ ἸΔΕΤΕ.

ΓΥΝΗΣΙΑΙ ΡΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

Αἱ γυνῆσαι ραπτικαὶ μηχαναὶ Σίγγερ ἦσαν καὶ εἶναι ὁ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πασῶν τῶν ὑπὸ τ' ὄνομα ΣΙΓΓΕΡ εὐσύστημα Σίγγερ κτλ. προσφερομένων μηχανῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἀεὶ ποτε τελειοποιούμεναι ὑπερέ-

χουσι κατὰ τὴν χρησιμότητα, τελειότητα καὶ σφρόντητα πάντων τῶν ἀπομνημάτων.

Ἡ τρεῖς ὄλας δεκαετηρίδας ὑπαρξίς των καὶ ἡ ἀκαταπαύστως ἀξάνουσα ἐξόδευσις, ἦτις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπερέβη τὸ ἡμῖσι ἑκατομμύριον, μαρτυρεῖ κάλλιστα τὰ προσόντα αὐτῶν.

Αἱ γυνῆσαι ραπτικαὶ μηχαναὶ Σίγγερ πωλοῦνται ἀντὶ μικρᾶς προκαταβολῆς καὶ μηνιαίων δόσεων μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ ὀλοκληροῦ.

Ἡ χρῆσις τῶν μηχανῶν διδάσκειται δωρεάν.

The Singer Manufacturing Co.

Γ. Νεϊδλεγγερ

Εἰς ὅλον τὸ ἡμισφαίριον ὑπάρχουν ὑποκαταστήματα. Ἐν Ἑλλάδι δὲ εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Κέρκυραν καὶ Κεφαλληνίαν.

Ἐν Πάτραις τὸ κατάστημα εὐρηται εἰς τὴν οἰκίαν Ἀναπλιώτου πλυσίον τοῦ φωτογραφείου Καλυβωκά, ὅπου εὐρίσκεται καὶ μηχανικὸς διὰ πᾶσαν ὁδηγίαν καὶ πληροφορίαν.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Εἰς τὸ κηροπλιστεῖον τοῦ Ἰωάννου Μ. Ἡλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἐρμού», πωλοῦνται ἀνοθη τεχνητὰ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίᾳ στέφανοι γυμφοὶ κλπ. γυρλάνται διὰ παντοριδεῖς χρήσεις καὶ καλλωπισμοῦς, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοῖς ἑκατὸν χαμηλωτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.